

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Copensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

Lector Amice F Ave Pauca memoro memori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

LECTOR AMICE

F
A V E

Pauca memoro memori.

I. **F**ACTVM NUM feci; & Cornicum oculos confixi; transfixi & fibram cordis, & oculi Calviniani pupillam; cum Catechesin Caluino-Heidelbergensem excaluinizavi, anno 1623. in naui, Heidelbergâ forte Moguntiam Numine, & flumine secundo descendens; vt tempus seu fallerem, seu redimerem. Excensione facta, domi autoritates Scripturæ potiores additis Notulis Responsoriis ad obrussam Orthodoxam expendi, dedique prælo de prælio certus inde secuturo. Idque iam mouit Laurentus Belgarum, vt videtur,

Archisynagogus. Enimuerò

Illius mei facti Dolorem intra se Calvinistæ tanti, quanti honorem suæ Catechesios, æstimant. De hac vero ita Laurentius Apologista in Præfatione: Est Fidei atque Doctrina, in Catechesi Heidelbergensi contenta, cum doctrina Ecclesiarum nostrarum in omnibus partibus Vnitas, atque Conspiratio; & qua non minus Catechesis Belgica, quam Heidelbergensis dici posset; vt pote qua in fœderato hoc Belgio, non tantum in Scholis atque Ecclesiis publice traditur; sed cui etiam, quotquot sumus Verbi DEI Administræ, propria manu, cum ad Ministerium admittimur, subscribimus: Atque adeo etiam, qua in proxima Nationali Synodo Dordracena anno 1619. post accuratum eius examen, communi Theologorum, tam exterorum, quam nostrorum, Consensu est approbata; & speciali Decreto confirmata. &c.

II. Facto huic meo suum reposuit Minister Laurentius, & opposuit sic, vt ex verbo meo Excaluinizationis vnico, mare cieat totum Controuersiæ generalis, quæstiones nos inter & ipsos facile principes disceptatis.

III. MODVS autem ipsius ad speciem est fucatus; ad Rem eneruis, ad Veritatem erroneus, ad Rationem futilis ac puerilis. Nimirum sensit, vt reor, in cauteriata conscientia causam Calvinianam esse caluam, nouaculâ Bellarminianâ depilatam: cuius in & probando Nostra, & refutando Aduersaria aciem cum retundere non possit, nec euertere Propositiones; nec contra Solutiones excipere, aut instare: nec sua eum superbia potius, quam verecundia, sineret iam obiectiones resolutas reproducere: (quamquam hoc non rarò frequenter) vt tamen *Homo Nouus* videretur, non quidem noua S. Scripturæ testimonia; at S. Patrum, & Theologorum nostrorum dicta quædam carptim in Locos Communes, longo, multoque studio compilauit, & vetera suorum argumenta nouis instantiis suis vrget, ac promouere videtur. Ne scilicet ceu cuculus eundem cucularum Calvinianum cucularer.

Istos seu S. Patres, siue Theologos nostros ita suos facit, vt esse cogat: & videtur sibi clauam Herculi: Aut ad Contradictionem detorquet transfuersum actos; aut mendacii, errorisue arguens erro mendax exhibet calumniöse; aut ipsos ex ipsis triumphare se autumat vane.

IV. Inter ea gaudet fannis, cauillis, larcasinis, Creticisimis; & Candorem in sese desiderari sus deque

Præfatio Coppensteiniana ad Lectorem.

deque habet; dummodo sibi argutus esse, viderique aliis videatur Apologista linguaculus, nec edentulus; qui tanto maiorem se videri ducit; quanto minorem eleuatiunculis despiciabundis fecerit alterum. Denique & istud lucri à me abstulit: quod à me Catechesin excaluinizatam recaluinizauit; vt bis excaluinizatam reciperet.

Hæc talia ille: Ego quæ, qualia?

V. EGO quo ad REM, ei pauca repono; vt Respondens; non vt è Cathedra docens: Ad HOMINEM pluscula; præsertim vbi premere videri potest. Sed tria mihi accidunt compendio: 1. Mea nuper edita Luthero-caluinistica; ad quæ persæpè remitto. 2. Testimonia ipsius vnum ad scopum, Locumq; Communem conglobata; quæ ictu plerumq; vno refecare licebat. 3. Deniq; verbosa magis, quam neruosa sua efferendi forma; plana satis, sed insana nimis; cuius succum & medullam eliquatam reddo; & adnumero; simul & Responsum ad numerum ordine reddo.

VI. Reddo & suum ipsi dentium stridorem caninum, sibilumque linguæ Sardonix; idque suis ipsiusmet verbis ad autorem remissis. Vix dum raro epithetum do aliud illi, nisi quod Res ipsa plerumque sua dederit.

VII. Quandoque per æstum, aut æstrum Caluinisticum aliam tangit controuersiam, quam quæ sit scopi, loci, propositiue; talia in non dictis repono, & transeo; quia res controuersas remiscere diuersas nolo; maloque statem ad scopum progredi; quam sequi diuertentem, ac digredi.

Demum precor DEVM pro ipso, non tam ab ore viro fannioso, quam in anima fannioso; vt saniam expectoret hæreticam, sanetque eum DEVS: Equidem Iannas ipsi iam nunc ex animo condono, cum vere Christiana ac Religiosa

AMNISTIA.

Porro, Pauca libemus Apophoreta Deducatoria Minister;
Consuleque boni: sintque saluti.

DEARTVATA
PRÆFATIO DEDICATORIA
LAVRENTII
AD
FRIDERICVM V.

I. MINISTER Calvinista. Genius hæreticorum, & pseudodoctorum ab omni æuo fuit fidem orthodoxam sub inuidiosis vocabulis traducere: teste temporum Historia. Ita in ipso Christianismi exordio Doctrina Evangelica dicebatur *Noua*, Act. 17. & *Secta*, siue *hæresis Nazarenorum*: Act. 24. Christiani ab Porphyrio, Luciano, Iuliano apostata *Galilai*; ab Arianis *Romonsiani*, *Athanasiani*. Ita nos hæretici Pontificii vocant *Zvinglianos*, *Luth. Caluinianos*, *Sacramentarios*; &c. quæ nos damnamus nomina, qui, vt ait Athan. orar. 2. contra Arian. à Christo